Dissabte 20 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,1-12): Aleshores Jesús parlà a les multituds i als seus deixebles, dient: «Sobre la càtedra de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus. Totes les coses que us diguin, feu-les i observeu-les, però no feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan. Perquè lliguen fardells pesats i insuportables, i els carreguen damunt les espatlles dels homes, però ells ni amb el dit no els volen moure. Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes; per això eixamplen les seves filactèries i engrandeixen les franges. Els agrada el primer lloc en els convits i els primers seients en les sinagogues, i de ser saludats en les places, i que la gent els anomeni Rabbí.

»Però vosaltres, no vulgueu que us diguin Rabbí, perquè un és el vostre Mestre, i tots vosaltres sou germans. I de vosaltres, no vulgueu anomenar ningú Pare sobre la terra, ja que un és el vostre Pare, el celestial. I no us digueu Mestres, perquè el vostre Mestre és un, el Crist. El qui és més gran de vosaltres serà el vostre servidor. El qui s'exalci serà humiliat, i el qui s'humilii serà exalçat.

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui s'exalci serà humiliat, i el qui s'humilii serà exalçat»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesucrist ens adreça novament una crida a la humilitat, una invitació a situar-nos en el veritable lloc que ens pertoca: «No vulgueu que us diguin Rabbí (...); no vulgueu anomenar ningú Pare sobre la terra (...); no us digueu Mestres» (Mt 23,8-10). Abans d'apropiar-nos de tots aquests títols, procurem donar gràcies a Déu per tot el que tenim i que d'Ell hem rebut.

Com diu sant Pau, «què us fa pensar que sou superiors als altres? Què teniu que no hàgiu rebut? I si ho heu rebut, per què us en glorieu com si ho tinguéssiu de vosaltres mateixos?» (1Co 4,7). De manera que, quan tinguem consciència d'haver actuat correctament, farem ben fet de repetir: «Som servents sense

mèrit, hem fet allò que havíem de fer» (Lc 17,10).

L'home modern pateix una lamentable amnèsia: vivim i actuem com si nosaltres mateixos haguéssim estat els autors de la vida i els creadors del món. Per contrast, causa admiració Aristòtil, el qual —en la seva teologia natural— desconeixia el concepte de la "creació" (noció coneguda en aquells temps només per Revelació divina), però, si més no, tenia clar que aquest món depenia de la Divinitat (la "Causa incausada"). Joan Pau II ens fa una crida a conservar la memòria del deute que tenim contret amb el nostre Déu: «Cal que l'home doni honor al Creador tot oferint-li, en una acció de gràcies i de lloança, tot el que d'Ell ha rebut. L'home no pot perdre el sentit d'aquest deute, que només ell, entre totes les altres realitats terrestres pot reconèixer».

A més, pensant en la vida sobrenatural, la nostra col·laboració —Ell no farà res sense el nostre permís, ni sense el nostre esforç!— consisteix a no destorbar la labor de l'Esperit Sant: deixar fer a Déu!; que la santedat no la "fabriquem" nosaltres, sinó que l'atorga Ell, que és Mestre, Pare i Guia. En tot cas, si creiem que som i tenim alguna cosa, afanyem-nos a posar-ho al servei dels altres: «El qui és més gran de vosaltres serà el vostre servidor» (Mt 23,11).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «¿Hi ha quelcom més trist que un mestre, quan l'única manera de salvar els seus deixebles es dir-los que no es fixin en la vida del qui els parla? Creuran les nostres obres més que qualsevol altra discurs» (Sant Joan Crisòstom)

- «La veritable originalitat del Nou Testament no consisteix en noves idees, sinó en la figura mateixa del Crist, que dóna carn i sang als [mateixos] conceptes: un realisme inaudit» (Benet XVI)

- «Per la seva obediència a Maria i a Josep, pel seu treball humil durant molts anys a Natzaret, Jesús ens dóna exemple de santedat en la vida diària de la família i del treball» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 564)